

[Jørgen Winther]

jeg oplevet nogle kommunale slagsmål, som er virkelig kraftige, hvor det er sådan, at den ene kommune siger, at den kommune skal betale for den betalte hjemmehjælp, og den anden kommune siger omvendt. Det er en problematik, som jeg synes er ganske uværdig, når en pårørende har disse store problemer at slås med i forvejen.

Flere talere har nævnt, at det er underligt, at der ikke er sket noget inden for de sidste 10 år angående plejeorloven. Jeg må sige, man mangler også retten til frihed, men der er dog sket mange, virkelig mange positive forbedringer, men jeg må erkende, at med henblik på at få plejeorloven mangler der stadig væk meget. Jeg har med stor interesse bemærket de forskellige ordføreres udtalelser. Det er virkelig sådan, at der er ved at tegne sig et flertal for dette beslutningsforslag om en plejeorlov.

Dog er der nogle forskellige nuancer, som vi skal se på. Der er to områder, som jeg gerne vil se på. Det er for det første dagpengetaksten, som jeg synes er lidt for høj, men dér vil jeg næsten tro, at Socialdemokratiet er til at forhandle med. Den anden problematik er, at jeg ser meget gerne forslaget koncentreret om alvorligt syge og døende.

Både socialministeren og fru Kirsten Lee og mange andre har nævnt dette berømte pres på de pårørende ved en landsdækkende plejeorlov. Ja, men det er her, politikerne skal være politikere og træffe en afgørelse. Hvad vejer tunge: Hensynet til, at de raske ikke skal presses ind i en orlov, eller hensynet til døende, som ønsker hjemmepleje? Denne afgørelse må vi politikere træffe. Hvis man ønsker at tage mest hensyn til de døende, må man nødvendigvis sige ja til en plejeorlov. Vil man tage mest hensyn til, at raske ikke skal presses ud i en plejeorlov, må man sige nej til plejeorlov. Det er den situation, vi står i. Det er det helt fundamentale problem. I dag oplever vi, at mange døende ønsker at få lov til at dø hjemme, men at de pårørende ikke tør bede sig fri fra arbejde, for hvad kan der så ske bagefter? Det er derfor, der kun dør omkring 800 patienter hjemme, mens nok ti gange så mange gerne vil have lov til det.

Det andet problem er længden af plejeorlov. Jamen vorherre bevares, hvad gør det, hvad gør det, om plejeorloven varer 4 uger, 4 måneder eller 6 måneder? Hvem ønsker, man skal sætte en tidsfrist på? Det kan ikke være meningen; det

skal vi aldrig nogen sinde gøre. Det er nogle undskyldninger, man bruger, også angående afgrænsningsproblemet, for alle disse ting kan løses, bare man har den rette vilje.

Jeg er meget taknemlig for alle de ordførere, der i dag har givet udtryk for en stor forståelse for denne problematik.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Da man nu har kørt forsøget i Århus Amt og i Randers vil jeg gerne spørge hr. Jørgen Winther, hvordan man dér har beregnet, hvornår alle disse hjælpeforanstaltninger, gratis medicin og gratis hjemmehjælp, sættes ind. For det praktiseres jo i øjeblikket, og man taler om, at det er svært at afgrænse det. Hvordan praktiseres det i dag?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Vi har en ordning i Randers Kommune, som er vedtaget via Århus Amt. Den går ud på, at ved hjemmepleje af alvorligt syge og døende patienter kan man få gratis medicin, og man kan også få betalt hjemmehjælp. Jeg må sige, at der ingen problemer er med at afgrænse denne patientkategori, overhovedet ikke. Det undrer mig meget, at fru Kirsten Lee, som også er læge, kan nævne disse eksempler med, at læger i dag har meget svært ved at afgøre, hvornår en patient er døende. I de 99,9 pct. af tilfældene kan læger i dag med stor sandsynlighed sige, hvornår en patient er døende. Det gælder, når der er multiple metastaser og kemoterapi ikke har hjulpet. Det er ikke noget problem for læger i dag, det er mange, mange år siden, at læger havde denne holdning, fru Kirsten Lee.

Plejeorloven bør træde i kraft, når patienten overvejende er sengeliggende og har behov for pleje. I en sådan situation ved man – det er en undersøgelse, jeg har været med til at foretage på Randers Sygehus – at 70 pct. af alle patienter er afgået ved døden inden for 4 måneder fra det tidspunkt, hvor de skal ligge i sengen og har behov for det. Det vil sige, at langt, langt de fleste tilfælde af plejeorlov vil vare mindre end 4 måneder.

Ser man på årsværk, er det sådan, at der hvert år fødes omkring 50.000 børn i Danmark; det svarer til 25.000 årsværk med barselorlov.